

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 26.6.2008
COM(2008) 395 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

**Насоки за интегриран подход към въпросите на морската политика:
към най-добра практика при интегрираното управление на морското дело и
консултация със заинтересованите страни**

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	Въведение	3
2.	Тенденции към интегрирано разработване на политики в областта на морското дело	4
3.	Необходимост от и стимули за интегриран подход към управлението на морското дело	7
4.	Насоки за интегрирани рамки за управление на европейските морета и океани	10
4.1.	Разработване на стратегически подход към морската политика на национално равнище	10
4.2.	Управленски рамки за вземането на решения от страна на държавните органи на национално равнище	11
4.3.	Ролята на крайбрежните региони и други фактори за вземане на решения на местно равнище	12
4.4.	Участие на заинтересованите страни в интегрираното разработването на политики	12
4.5.	По-ефективни връзки на регионалното равнище на отделния морския басейн	13
5.	Заклучения	14

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

Насоки за интегриран подход към въпросите на морската политика: към най-добра практика при интегрираното управление на морското дело и консултация със заинтересованите страни

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Океаните и моретата са изключително сложни и повлияни от множество дейности, интереси и политики. Неслучайно необходимият опит за справяне с многобройните предизвикателства, свързани с морското дело, както и правомощията за намиране на решение за тях, се поделят между многобройни публични и частни субекти на различно управленско равнище, вариращо от Организацията на обединените нации до малките крайбрежни общности.

И все пак, световните океани и морета са взаимосвързани и дейността, развивана в едно море или в една област на политиката, която има въздействие върху морето, може да има положително или отрицателно, преднамерено или непреднамерено, отражение върху други морета и области на политиката. Освен това, все по-интензивната експлоатация на океаните и моретата от сектори като корабоплаване, енергетика, туризъм или рибарство, съчетана с промяната в климата, допринесе за увеличаване на натиска върху морската среда. Поради тези сложни взаимозависимости, холистичният подход е най-подходящ за прилагане при решаване на въпросите, свързани с морското дело. Все повече правителства в Европа и навсякъде по света възприемат нов, междусекторен, интегриран подход по отношение на управлението на морското дело.

Посоченият подход е в основата на интегрираната морска политика на ЕС, предложена от Комисията през октомври 2007 г. („Синята книга“)¹, която бе одобрена след това от Европейския съвет и Европейския парламент².

Въпросният подход се насърчава и от признанието, че практически всеки основен въпрос, който стои за решаване пред Европа днес, включително енергетика, промяна в климата, опазване и съхранение на околната среда, научни изследвания и новаторство, конкуренция и създаване на работни места, международна търговия, транспорт и логистика, има отношение към морското дело. Следователно интегрираният подход на всяко равнище се

¹ COM(2007) 575.

² www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/97669.pdf;
www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0213&language=EN&ring=A6-2008-0163.

явява основен инструмент за разработване и прилагане на политики между секторите, на различни управленски равнища и в различни териториални граници, което дава възможност по систематичен начин да бъдат разпознавани полезни взаимодействия или неефективности. Това не само осигурява по-ефективно средство за осъществяване на хармонизирани политически цели, но и проправя път към разработването на общи, междусекторни инструменти и обща база данни от знания, осигуряващи работещи и икономически ефективни решения.

През 2005 г., с цел да постигне по-интегриран подход, Комисията създаде Ръководна група от комисари по въпросите на морското дело, както и смесена група от представители на различни служби на Комисията, обединяваща генералните дирекции, които работят по въпроси, свързани с моретата и океаните. Наскоро Комисията реструктурира преименуваната Генерална дирекция „Морско дело и рибарство“ (DG MARE)³, която, с едно звено за координация, три звена, отговарящи за различните морски басейни в Европа и едно, отговарящо за външното измерение на морското дело, сега има капацитет за постоянна вътрешна координация на въпросите, свързани с морското дело.

Пълният потенциал за оптимизирано разработване на политики обаче ще бъде реализиран единствено ако интегрираният подход навлезе на всяко правителствено равнище с участието на всички субекти, с научни изследвания и политически консултации, както и дейности на заинтересованите страни. Това зависи от сътрудничеството между създателите на политики и координирането на действия, предприети на различни правителствени равнища. В рамките на ЕС се предприемат и някои стъпки, насочени към по-засилена интеграция. Те следва да бъдат насърчени, доразвити и да станат общоприложими. Поради тази причина при изпълнение на Плана за действие за интегрирана морска политика Комисията ще насърчава прилагането на законодателството на ЕС и интегриран подход към морското дело в рамките на ЕС, при пълно спазване на принципа на субсидиарност и в съответствие със съществуващото разделение на правомощията.

В съответствие с раздел 3.1 от Синята книга, настоящото съобщение предлага набор от насоки, целящи да насърчат държавите-членки и други заинтересовани страни да предприемат стъпки към възприемане на интегриран подход по отношение на морското дело в своите управленски рамки.

2. ТЕНДЕНЦИИ КЪМ ИНТЕГРИРАНО РАЗРАБОТВАНЕ НА ПОЛИТИКИ В ОБЛАСТТА НА МОРСКОТО ДЕЛО

В съответствие с международната тенденция към по-интегрирано разработване на политики в областта на морското дело, Комисията реши

³

ec.europa.eu/dgs/fisheries/organi/oganig_en.pdf.

да направи „специалната необходимост от всеобхватна морска политика“ една от своите стратегически цели за периода 2005—2009 г.

В преамбюла към Конвенцията на ООН по морско право от 1982 г. се казва, че „проблемите на морското пространство са тясно свързани помежду си и трябва да се разглеждат като едно цяло“. През 2002 г. в Плана за изпълнение от Йоханесбург, приет на Световната среща на върха за устойчиво развитие, бе направено заключението, че „осигуряването на устойчиво развитие на океаните изисква ефективна координация и сътрудничество“. През 2003 г. се създаде „ООН океани“⁴ с цел да се осигури по-тясна координация на дейностите, организациите и агенциите на ООН, свързани с океаните и бреговата линия, за определяне на общи действия и насърчаване на интегрирано управление.

Редица страни⁵ започнаха да изграждат нова политическа рамка за устойчивото използване на океаните и моретата, обхващаща всички аспекти на морското дело, която постави ясни, предварително определени цели като използва общ глобален подход.

- В САЩ към административната канцелария на Президента бе създаден Комитет по политиката за океаните с цел да прилага План за действие по отношение на океаните, като вниманието се насочи между другото върху по-тясна координация на политиките⁶.
- В Австралия министърът на околната среда и природното наследство носи основната отговорност за координиране на политиката в областта на океаните, а Националната служба за океаните координира усилията за изпълнение на инициативи във връзка с океаните⁷.
- В Канада Законът за океаните, стратегията и планът за действие определят рамката за програми и политики във връзка с океаните. Те се ръководят от министъра по рибарството и океаните и включват активното участие на правителствените органи, неправителствените организации и гражданите⁸.
- В Япония „Основен закон в областта на политиката за океаните“ от 2007 г. предвижда интегриран подход към въпросите на морското дело. Той учредява „Главно седалище по въпросите на политиката в областта на морското дело“ под отговорността на премиера. Главният секретар на правителството заедно с новоназначения министър по океанската политика изпълняват ролята на заместник-ръководители на главното седалище. Приет е План за действие във връзка с океаните⁹.

⁴ www.oceansatlas.org/www.un-oceans.org.

⁵ http://ioc3.unesco.org/abelos/index.php?option=com_content&task=view&id=55&Itemid=62.

⁶ ocean.ceq.gov/.

⁷ www.environment.gov.au/coasts/oceans-policy/index.html.

⁸ www.dfo-mpo.gc.ca/oceans-habitat/oceans/ri-rs/cos-soc/index_e.asp.

⁹ www.kantei.go.jp/jp/singi/kaiyou/konkyo5.pdf.

- Норвегия представи морска стратегия през октомври 2007 г. Работата се координира от мрежа от държавни секретари, оглавявана от Държавния секретар по транспорта¹⁰.

Принципите, целите и условията на всички тези политики в областта на морското дело до голяма степен си приличат. Всички посочени страни признават големия принос за тяхната икономика на дейностите, свързани с морето. Всички те отчитат, че интензивното развитие на въпросните дейности представлява предизвикателство пред устойчивото развитие и използването на техните морски ресурси. И всички те са взели решение да развият широкообхватна политика, позволяваща цялостен, координиран подход, който осигурява устойчивото развитие на различните морски ресурси и дейности.

Изготвената преди приемането на Синята книга за интегрираната морска политика на ЕС оценка на въздействието¹¹, извлече някои поуки от натрупания опит, като например че обикновено координацията е предпочитана пред централизираните действия. Въпреки всичко е необходим активен катализатор, който да задълбочи координацията и холистичното мислене, за да се осигури привличането на всички участници в процеса. Необходимо е също така научните ресурси и базите данни да бъдат събрани заедно, за да придобие политиката солидна основа за стратегическо вземане на решения с поглед към бъдещето.

Основните проблеми, които забавят прилагането на интегриран подход, освен финансовите ограничения, в най-общ смисъл са липсата на сътрудничество и структури за координация между заинтересованите участници, както и дългият период от време, необходим на администраторите и заинтересованите страни да възприемат едно напълно интегрирано мислене. Следователно от съществено значение са ясната комуникация относно политиката и провеждането на диалог.

Много от държавите-членки на ЕС прилагат или се движат в посока на прилагане на интегриран подход към политиката, като например Франция, Германия, Португалия, Нидерландия и Словения¹². Някои са поверили въпросите, свързани с морското дело, на конкретни министерства, например Гърция и наскоро Испания, или постепенно прилагат холистично мислене под формата на тематични стратегии, например Обединеното кралство и Швеция (за устойчивост и опазване на околната среда) или Ирландия (стратегия за морската наука).

Въпреки липсата на официални структури, институциите на ЕС организираха холистично отговорите си в рамките на консултацията по

¹⁰ www.regjeringen.no/en/dep/nhd/Press-Centre/Press-releases/2007/--Norwegian-maritime-industry-is-to-be-t-2.html?id=482329.

¹¹ SEC(2007) 1280.

¹² Представено от Групата на високо равнище за координация, 22.4.2008 г., http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/focal-points-meeting_en.html.

Зелената книга за морска политика на ЕС¹³. В рамките на групата „Приатели на председателството“ финландското председателство организира консултация с различни състави на Съвета. Германското председателство организира конференция на високо равнище, която обхваща целия спектър от въпроси, свързани с морското дело, а португалското председателство проведе първата неформална среща на министрите, на която бяха разгледани въпроси от политиката в областта на морското дело в най-общ смисъл. Предложението на Комисията за интегрирана морска политика бе разгледано под португалското председателство в рамките на съвета по обща и външна политика, предвид неговата хоризонтална всеобхватност.

Европейският парламент представи своето становище относно Зелената книга за морската политика след процедура на „засилено сътрудничество“ между пет комитета. Становището на Комитета на регионите бе изготвено от Комисията по устойчиво развитие, която има широк извънсекторен мандат.

3. НЕОБХОДИМОСТ ОТ И СТИМУЛИ ЗА ИНТЕГРИРАН ПОДХОД КЪМ УПРАВЛЕНИЕТО НА МОРСКОТО ДЕЛО

В Европа по традиция въпросите, свързани с морското дело, се разглеждат в рамките на няколко отделни секторни политики. Подобно фрагментиране на управлението на морското дело продължава да преобладава между различните равнища на властта на международно, европейско, национално, регионално и местно равнище.

Не се извършва преминаване към по-интегриран подход към въпросите на морското дело в ЕС, само защото такава е тенденцията в други части на света или защото това е естественото развитие на рамката за управление в преобладаващия контекст на устойчиво развитие.

В допълнение, това е ясен отговор за постигане на по-добро съгласуване между различните области и подходи на политиката, като по-специално се обърне внимание на:

- нуждата от избягване на дублирането на регулаторните правомощия на различните национални или регионални органи в държавите-членки и от замяна на припокриването и двойното вземане на решения с принципа на „обслужване на едно гише“ във всяка държава-членка;
- признатата необходимост от координирано планиране при конкурентни морски дейности и от стратегическо управление на морските зони (морско пространствено планиране);

¹³

ec.europa.eu/maritimeaffairs/post_green_en.html (Становище на ЕП: № 484; становище на Комитета на регионите: № 93; Икономически и социален комитет: № 147).

- необходимостта от по-добра координация на европейско равнище между различните комитети за секторен социален диалог, които имат отношение към морското дело;
 - приемането и прилагането на екосистемен подход и на рамкова директива за морската стратегия;
 - необходимостта от разработване на интерфейс между науката и политиката, както и от гарантиране, че морската наука е в състояние да информира морската политика;
 - необходимостта от надеждни и сравними статистически данни с информационна цел при създаването на политики в областта на морското дело на всички равнища;
 - и на последно място, но не последно по значение, улесняване по-добрата координация по отношение на морското наблюдение между и в самите държавите-членки.
- (1) Предсказуемостта в процеса на вземане на решения е от съществено значение за всички заинтересовани страни в морското дело. Управление на морското дело, изцяло попадащо в секторната рамка, при което различните лица, отговорни за вземане на решения, използват различаващи се подходи по отношение например на морската промишленост, включително пристанищата и корабоплаването, не допринася за изграждане на благоприятна за бизнеса среда, каквато ЕС цели да установи с Лисабонската стратегия за растеж и трудова заетост. В този смисъл обединеното управление на морското дело означава също и разработване на система за „обслужване на едно гише“ за морските дейности на равнище държави-членки.
- (2) Наблюдава се бързо увеличение на дейностите, свързани с морето — не само рибарството и морският транспорт, но и офшорната енергетика, включително енергия, получена от възобновяеми източници, морският туризъм (плавателни съдове за отдых и кораби за туристически пътувания), морските култури, наред с другите дейности. Дейностите в защитените морски зони могат да бъдат регулирани или забранени във връзка с целите на опазването. Предвид конкурирането за пространство във все по-натоварените крайбрежни води на Европа, съществува очевиден потенциал за конфликти при използването. Следователно безспорна е необходимостта от разработване и използване на специфични инструменти за планиране в морското дело на подходящите равнища с цел хармонизиране, определяне на приоритети и управление на използването на моретата, океаните и крайбрежните зони. Тези инструменти за планиране от своя страна могат да бъдат изградени единствено при наличието на интегриран подход към управлението на морското дело.

- (3) Европейските комитети за секторен социален диалог показват склонност към възприемане на тесен секторен подход по въпросите, отнасящи се до техния сектор. Съществува необходимост от установяване на механизми за насърчаване на междусекторния диалог в областта на морските дейности като например специални срещи на Форума за социален диалог, за да видят те нещата в по-широк план и да бъдат насърчени да прилагат по-холистичен подход;
- (4) Екосистемният подход, залегнал в приетата наскоро рамкова директива за морската стратегия, е свързан с конкретни предизвикателства. Вземането на решения вече не може да бъде организирано изключително около традиционните секторни политики, а е необходимо то да отчита по-широките, трансгранични морски екосистеми, които следва да бъдат опазени, за да се поддържа ресурсната база за всички морски дейности. Следователно в контекста на опазването на морската среда е необходимо да се замислим и по отношение на морските басейни и морските региони и подрегиони, предвидени в директивата.
- (5) Визията на Комисията относно океаните и моретата на Европа се основава на отличните резултати от научноизследователската дейност, технологията и новаторството. Тази визия се споделя и подкрепя от всички останали институции на ЕС, както и от европейските морски общности и общностите за морски науки и технология, което дава стимул за европейска стратегия за мореплавателските и морските изследвания. Една от ключовите цели на тази нова стратегия ще бъде да подпомогне интегрираната морска политика като създаде условия за подобряване на интерфейса между науката и политиката. Въпросният интерфейс ще изпълнява двойна цел: ще позволи по-лесен достъп на политиката до научната информация и ще даде възможност на политиката да ориентира стратегически науката по отношение на основните предизвикателства и обществени нужди в Европа. По този начин диалогът между научните общности и политиката е както стимул, така и отговор на интегрирания, интердисциплинарен и информиран подход към управлението на морското дело.
- (6) Евростат започна междусекторна работна програма за социо-икономическа статистика, обхващаща морските сектори и крайбрежните региони; в интерес на държавите-членки е да си сътрудничат с Евростат за получаване на сравними и надеждни статистически данни;
- (7) И накрая, морското наблюдение е от най-голямо значение за безопасното използване на морските зони на Европа. Подобряването на сътрудничеството, координацията, а в определени моменти дори съгласуването между агенциите за морско наблюдение, както и оперативната съвместимост на техните системи за наблюдение на европейско равнище, също изискват по-

интегриран подход към управлението на морското дело на съответните равнища. Без въпросния интегриран подход не би било възможно да се координират различните офшорни секторни дейности (на риболова, престъпната дейност, сигурността на пристанищата, замърсяването, операциите по спасяване и безопасност, граничния контрол, и т.н.), нито да се получи полезно взаимодействие между тях. Освен това, на европейско равнище, европейската мрежа за морско наблюдение, за създаването на която се съдържа призив в Синята книга, ще изисква нови, по-интегрирани механизми за управление.

Всички горепосочени точки представляват предпоставки за ефективното и устойчиво управление на морските активи на Европа и служат като стимули за последователна и по-интегрирана рамка за управление на морското дело.

4. НАСОКИ ЗА ИНТЕГРИРАНИ РАМКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ МОРЕТА И ОКЕАНИ

4.1. Разработване на стратегически подход към морската политика на национално равнище

Държавите-членки следва да разработят свои собствени национални интегрирани политики в областта на морското дело.

Както бе изяснено в предложението на Комисията за интегрирана политика на ЕС в областта на морското дело, универсалният модел не е приложим навсякъде: съществуват различни, еднакво подходящи начини, за да проработи интегрираният подход по отношение на морското дело. Редица държави-членки разработват свои собствени нови подходи съгласно собствената си нормативна база и в рамките на съответния икономически, социален, политически и културен контекст и съответните условия на околната среда. Тези различни подходи в действителност са необходими за приспособяването към конкретните предизвикателства в различните морски басейни и за безпроблемното хармонизиране със структурите и традициите в държавите-членки.

Следователно насоките, предоставени по-долу, не са предназначени по никакъв начин да призоват държавите-членки към приемане на конкретна система за управление на морското дело. Тяхното предназначение е да насърчат държавите-членки да изработят свои собствени национални интегрирани политики в областта на морското дело в тясно сътрудничество със заинтересованите страни в техните държави, както и да повишат и улеснят сътрудничеството на всички равнища на управление на морското дело, включително на европейско равнище.

Всяко правителство ще има свои собствени, конкретни приоритети в своята политика в областта на морското дело. Въпреки това различните

правителствени органи следва да работят за постигането на общи цели. По тази причина всеобхватното виждане за политиката, целите и начина за тяхното постигане следва да бъдат очертани в стратегически план, който да дава насоки на различните засегнати обществени служби. Подобен план следва да поясни ползите и резултатите, които ще постигне посоченият интегриран подход.

Националните интегрирани политики в областта на морското дело ще се различават една от друга в зависимост от техния различен конституционен, геофизически, икономически, социален и културен контекст, както и условия на околната среда, но следва да отчетат европейската визия за океаните и моретата, одобрена от Европейския съвет през декември 2007 г.

Следователно националните интегрирани политики в областта на морското дело следва да се основават на признаването, че всички въпроси, свързани с морето, се намират във взаимовръзка и следва да бъдат разглеждани като едно цяло.

Както и при интегрираната морска политика на ЕС, интегрираните национални политики следва да се ръководят от принципите на субсидиарност, конкуренция и икономическо развитие, прилагането на екосистемен подход и принципа за участие на заинтересованите страни.

4.2. Управленски рамки за вземането на решения от страна на държавните органи на национално равнище

Държавите-членки следва да разгледат възможността за съставяне на вътрешни координационни структури по въпросите, свързани с морското дело, в рамките на техните правителства.

Тези структури следва да включват механизъм за предоставяне на политически насоки на най-високо равнище. Някои държави-членки са учредили междуведомствен комитет като тяхна основна структура за координиране на въпросите, свързани с морското дело.

Отговорността за ролята на политически лидер и катализатор за интегрирания подход на политическо равнище следва да бъде ясно възложена. Въпросната функция следва да е подплатена с адекватни правомощия, за да бъде в състояние да структурира диалога между интересите на отделните сектори.

Освен това централната роля на парламентите при определяне на обществения интерес прави ключов техния ангажимент в подкрепа на холистичния, всеобхватен подход към въпросите на морското дело¹⁴.

¹⁴

Реакции от парламентите във връзка със Зелената книга: горна и долна камара в Германия: № 309 и 129; шведски парламент: № 254, ec.europa.eu/maritimeaffairs/post_green_en.html.

Публичната администрация също следва да отрази определения на политическо равнище интегриран подход, като всяка държава-членка осъществява организационна уредба, която отговаря на нейните административни традиции. В някои държави-членки съществува практика междуведомствените комитети обикновено да се подпомагат от бюро за координация или от агенция, ръководени от високопоставен служител, чиято задача е да гарантира, че решенията, взети от междуведомствения комитет, се изпълняват. Това предполага, че директорът на бюрото за координация или агенцията трябва да разполага със значителна власт. Интегрираният подход следва също да засили координацията и докладването, необходими в контекста на прилагането на правото на Общността в държавите-членки, като по този начин бъде намален броят на процедурите за нарушение във връзка с морското дело.

4.3. Ролята на крайбрежните региони и други фактори за вземане на решения на местно равнище

На поднационално — регионално и местно — равнище също се вземат решения.

Крайбрежните региони не отчитат единствено ползи от интегрирания подход към морската политика, а поемат и най-големия риск при липса на съгласувани политики във връзка с морето. Предвид тяхната близка връзка с морето, няколко крайбрежни региона разработват свои собствени стратегии, приспособени към специфичните им потребности. В рамките на държавите-членки те често отговарят за интегрираното управление на крайбрежната зона или регулират териториалното разпределение на икономическите дейности. Тъй като те често разполагат с единствено по рода си ноу-хау и познания и представляват ключови интереси по въпросите на морското дело, те имат роля при интегрираното разработване на политики в съответствие с конкретните отговорности на регионите във всяка държава-членка във връзка с морското дело.

Когато това е целесъобразно и в зависимост от конституционните правомощия на тези равнища на вземане на решения, разработването на регионални интегрирани политики в областта на морското дело съгласно съответните национални и общностни политики също би могло да е полезно.

4.4. Участие на заинтересованите страни в интегрираното разработването на политики

Силно се препоръчва активното участие на заинтересованите страни във връзка с морското дело в интегрираните морски политики на национално, регионално или местно равнище

Европейската визия за океаните и моретата, определена в Синята книга за интегрирана морска политика, не е насочена единствено към националните правителства, а обхваща и всички заинтересовани страни, по-специално тези, които имат конкретен интерес в морското дело. Тези заинтересовани

страни бяха движещата сила зад продължилата една година консултация, организирана от Комисията след публикуването на Зелената книга за бъдещата морска политика на Съюза. Те включват многобройни промишлености и услуги, които зависят от морето за осъществяване на своята икономическа дейност, социални партньори, неправителствени организации в областта на опазването на околната среда и други такива, академични и изследователски институции и организации за морско наследство, сред много други.

Наскоро, по случай първото отбелязване на новоустановения Европейски морски ден на 20 май, Комисията обяви, че участието на заинтересованите страни в прилагането на интегрираната морска политика на Европейския съюз е основен приоритет.

Икономическите оператори следва да възприемат интегриран подход като сформират „морски групи (clusters)“, които от своя страна могат да си сътрудничат с други заинтересовани страни като учредяват *форуми* на гражданското общество и мрежи на заинтересованите страни в морското дело.

На държавите-членки, които разработват свои собствени интегрирани морски политики, се препоръчва да насърчат и улеснят съответните структури на заинтересованите страни, като позволят широко участие на заинтересованите страни в управлението на морското дело, предприемат мерки за повишаване капацитета на социалните партньори и осигурят прозрачен процес на вземане на решения.

4.5. По-ефективни връзки на регионалното равнище на отделния морския басейн

По време на консултациите стана ясно, че много от аспектите на интегрираната морска политика могат да бъдат решени най-добре на регионалното равнище на отделния морски басейн. Също така влизането в сила на Рамковата директива за морската стратегия изисква държавите-членки и Комисията да си сътрудничат по-интензивно на това равнище и да използват по най-добрия начин, където това е целесъобразно, добавената стойност, предоставена от многостранните морски конвенции на регионално равнище като например HELCOM¹⁵, OSPAR¹⁶ или конвенциите от Барселона¹⁷ и Букурещ¹⁸.

В отговор на искането, отправено от Европейския съвет на 14 декември 2007 г., Европейската комисия подготвя Стратегия на ЕС за района на Балтийско море, която ще включва мерки за прилагане на интегрираната морска политика за Балтийско море, и която обаче ще излезе извън рамките на морската политика. Комисията е започнала работа и по

¹⁵ www.helcom.fi/.

¹⁶ www.ospar.org/.

¹⁷ www.unep.ch/regionalseas/regions/med/t_barcel.htm.

¹⁸ www.blacksea-commission.org/OfficialDocuments/Convention_iframe.htm.

стратегия за прилагане на холистичен подход към морската политика в Средиземноморието и през есента на 2008 г. предвижда да публикува документ за политиката по този въпрос. Предизвикателството пред управлението е да бъде оптимизирана ефективността на сътрудничеството в регионалните морски басейни и да се гарантира, че то добавя стойност към продължаващата работа на равнище ЕС, в рамките на държавите-членки и съседните на ЕС държави.

За да работи пълноценно интегрираното управление на морското дело в Европа е важно да се достигне такава степен на трансгранична координация, която позволява обмен на най-добри практики и по-тясно сътрудничество между държавите във важни области, като тези, свързани с опазването на морската среда, безопасността, сигурността и наблюдението на обширните морски зони в Европа, както и мореплавателските и морските изследвания.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Комисията ще предостави информация относно действията в тази насока на световно, европейско, съюзно и регионално равнище, като част от нейните усилия за насърчаване на интегрирано разработване на политики по морските въпроси на различни управленски равнища, за да улесни този процес и да осигури насоки за заинтересованите страни, които търсят модели на най-добри практики.

Комисията приканва институциите на ЕС и държавите-членки да обменят информация относно стъпките, които те предприемат към интегрирано морско управление.

Както е предвидено в Синята книга за интегрирана морска политика за Европейския съюз, до края на 2009 г. Комисията ще представи доклад за напредъка към интегрирания подход в областта на морското дело.

Приложение — формат за обмен на информация за интегрирания подход по интернет

	Структура			Диалог	Стратегия		Управление и изпълнение		
	Политическо ръководство	Административна организация	Връзки между различните правителствени равнища	Прозрачен и отворен диалог	Визия	Знания и научна консултация	Офшорни правителствени функции	Морски групи (clusters)	Морско пространствено планиране
Държава - членка	Отговорен министър	Координиращ отдел	Описание на децентрализираното управление и роля на регионите	Структуриран диалог	Документ	Консултативни комитети	Организиране на службата за брегова охрана/национални морски агенции	Организации на групите (cluster)	Обобщение на системата за планиране
	Член на Групата на високо равнище за координация			Инструменти за комуникация	Годишни доклади, включително за бюджета	Научна мрежа			
				Редовни събития					

Таблицата ще обобщи ключови факти за интегрираното морско управление и консултациите със заинтересованите страни, с информация на уебсайтове и контакти.